

CIUTADANS

Maria Concepció Batlle Ferrer celebra el seu centenari a bord d'un monomotor italià, sobrevolant la plana de Vic, a 220 km/h

Cent espelmes i un vol

JAVIER ORTEGA FIGUEIRAL

Jacint Puigmartí ajusta el cinturó de seguretat de Maria Concepció Batlle abans d'iniciar l'enlairament

JAVIER ORTEGA FIGUEIRAL
Barcelona

Arribar a centenari en un país on, segons l'Institut Nacional d'Estadística, l'esperança de vida és de 81,87 anys és tot un esdeveniment; celebrar un segle d'experiències no és freqüent i, menys encara, fer-ho de la manera que va triar Maria Concepció Batlle Ferrer: volant en un monomotor italià a 220 quilòmetres per hora sobre la Plana de Vic.

Maria Concepció va néixer un 25 de març del 1913 al poble de Sant Morí, Alt Empordà, Girona. Curiosament ho va fer sis dies abans que Mari Pepa Colomer, la primera aviadora catalana (vegeu informació adjunta). Fa dècades, ella volava regularment amb el seu gendre, Pere Ribalta, membre d'una família vinculada al món de l'aviació durant tres generacions, estudiós de la història aèria catalana i autor del primer blog sobre la matèria. Amb Pere com a pilot al comandament, l'avui centenària va volar en avions com el Piper 28 i també en planadors de la classe Blanik L-13, practicant vol sense motor.

A final de l'any passat, durant un dinar al camp de vol del Prat de Mojà, dos aviadors van plantejar a Maria Concepció la possibilitat de tornar a enlairar-se per celebrar l'aniversari. Ella no ho va dubtar ni un instant i va acceptar la proposta. Es van citar el 28 de març passat a l'aeròdrom amb

JAVIER ORTEGA FIGUEIRAL

Pilot i copilot davant l'aparell que els va fer volar

JAVIER ORTEGA FIGUEIRAL

Batlle al comandament de l'aparell durant uns minuts

tota la família. Allà els esperava Jacint Puigmartí, pilot amb 40 anys d'experiència i propietari de l'escola Aeroesport. Puigmartí va voler regalar-li un dels vols d'iniciació i ella havia d'escollir la zona que volia sobrevolar. Tot i que el dia es va despertar molt tapat, el vent va aclarir els núvols i al migdia el petit Tecnam P-92 biplaça era fora de l'hangar; després d'una inspecció prevol minuciosa estava a punt per enlairar-se. Ella va ocupar el seient dret i el pilot li va col·locar els auriculars per comunicar-se a la cabina. El motor es va engegar i lentament l'avió es va dirigir cap al principi de la pista.

La centenària, amb ulleres de sol i amb una gorra de color gris, somreia. Van sortir cap al cel amb pocs metres, entre els aplau-

SENSACIÓ RECUPERADA

La centenària va reviu els vols amb el seu gendre en avions i planadors

AL COMANDAMENT

El pilot va permetre a l'homenatjada pilotar durant uns minuts en el viatge de tornada

diments d'algunes persones presents al camp. Una vegada a dalt, explica Puigmartí, passatgera i pilot van mantenir una llarga conversa sobre aquesta experiència, reconeixent llocs, recordant anècdotes i gaudint de la sensació de volar un dia entre núvols i sol sobre Vic, Gurb, Manlleu i el pantà de Sau, abans de tornar a Mojà.

Durant l'etapa de tornada i amb l'avió a una altura segura, Maria Concepció va arribar a agafar els comandaments de l'aparell, fet que va incrementar les sensacions que va viure en aquest vol tan especial. La conversa va seguir fins a l'aterratge: màxima concentració per posar les rodes suauament a l'herba del camp de vol.

Amb el motor parat davant l'hangar d'Aeroesport, la família es va acostar a saber com havia anat el viatge. Pilot i passatgera somrien d'orella a orella: Puigmartí, encantat d'haver viscut una de les experiències més entranyables de la seva carrera i Batlle, feliç d'haver tornat a volar. Una de les primeres coses que va comentar és que calia repetir-ho i si fos per ella, s'hauria tornat a enlairar en aquell instant precís, però el dinar de celebració en família ja l'estava esperant en un restaurant veí, on en assabentar-se que l'aniversari que se celebrava era d'un segle, va resultar encara més especial.

Per cert, tots van brindar amb cava tret d'ella, que va preferir fer-ho amb una taronjada. Privilegis d'una edat on un pot permetre's el que li vingui més de gust, fins i tot volar per celebrar aquest dia especial. ●

Mari Pepa Colomer, la gran pionera

■ La primera catalana i espanyola a aconseguir el títol de pilot tenia tantes ganes de volar que amb tan sols vuit anys es va llançar per la finestra de casa seva agafada a un paraigua. Amb 18 anys i autorització paterna va començar a rebre classes de vol impartides pel llegendari Josep Canudas, i el 19 de gener del 1931 va obtenir el títol de pilot aviador. El 14 d'abril d'aquell any va formar part d'una patrulla civil que va sobrevolar Barcelona portant banderes catalanes i tricolors espanyoles, celebrant la proclamació de la República. El 1935, amb una dilatada experiència, va ser

ARXIU

Portada històrica del 1931

nomenada instructora de vol, i va crear, amb altres companys de professió, la primera cooperativa aèria. Durant la Guerra Civil va ser mobilitzada per la Generalitat per donar instrucció a pilots novells, volar en avions ambulància i portar a França personalitats amenaçades de mort pels revoltats. Va sortir a l'exili amb el seu marit, el també pilot Josep M. Carreras. Després de viure a França, tots dos van acabar al Regne Unit. Ell va continuar volant, ella es va retirar i mai més no va pilotar. Mari Pepa Colomer va morir a Surrey, Anglaterra, el 2004, amb 91 anys.